

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

RÓK VI. Nr 25 (1368)

poniedziałek, 30. I. 1956 r.

Cena 20 gr

Uczestnicy Układu Warszawskiego

zdecydowani są poświęcić wszystkie wysiłki szlachetnej sprawie utrwalenia pokoju

Deklarują gotowość wspólnego rozpatrzenia z innymi państwami zagadnień bezpieczeństwa europejskiego i sprawy zaniechania wyścigu zbrojeń

Komunikat końcowy o obradach Doradczego Komitetu Politycznego

PRAGA. — W dniach 27—28 stycznia 1956 r. odbyły się w Pradze posiedzenia Doradczego Komitetu Politycznego Państw — Stron Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej, zawartego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r.

W pracach Doradczego Komitetu Politycznego wzięli udział w charakterze przedstawicieli:

z ramienia Ludowej Republiki Albanii — przewodniczący rady ministrów Mehmet Shehu, pierwszy zastępca przewodniczącego rady ministrów i minister obrony narodowej, generał — porucznik Beqir Balluku;

z ramienia Ludowej Republiki Bułgarii — zastępca przewodniczącego rady ministrów Rajko Damjanow, minister obrony narodowej, generał armii Piotr Panczewski;

z ramienia Węgierskiej Republiki Ludowej — przewodniczący rady ministrów Andras Hegedus, minister obrony, generał — pułkownik Istvan Bata;

z ramienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — pierwszy zastępca przewodniczącego rady ministrów Walter Ulbricht, zastępca przewodniczącego rady ministrów i minister obrony narodowej, generał — pułkownik Willi Stoph;

z ramienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz, zastępca prezesa Rady Ministrów i minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski Konstanty Rokossowski;

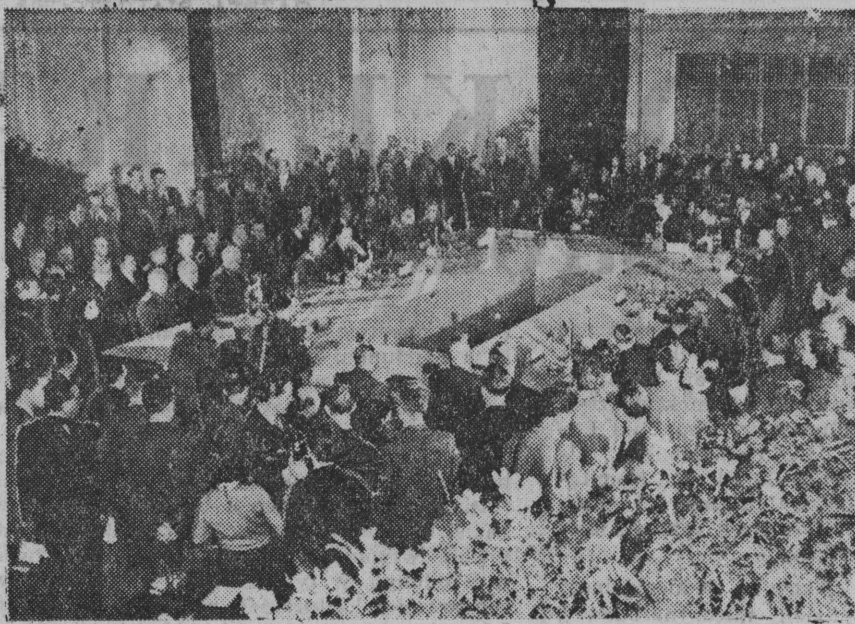
z ramienia Rumuńskiej Republiki Ludowej — przewodniczący rady ministrów Stoica Chivu, minister sił zbrojnych, generał — pułkownik Leontin Salajan;

z ramienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich pierwszy zastępca przewodniczącego rady ministrów i minister spraw zagranicznych W. M. Mołotow, minister obrony, Marszałek Związku Radzieckiego G. K. Żukow;

z ramienia Republiki Czechosłowackiej — pierwszy wicepremier i minister obrony narodowej, generał armii Alexej Cepicka, minister spraw zagranicznych Vaclav David.

W charakterze obserwatora Chińskiej Republiki Ludowej wziął udział zastępca przewodniczącego Państwowego Komitetu Obrony Chińskiej Republiki Ludowej marszałek Nieh Żun-czen.

Na posiedzeniach przewodniczył przewodniczący rady ministrów Albanii Mehmet Shehu.

NA ZDJĘCIU: ogólny widok sali obrad.

Fot — CAF

Marszałek Czu Teh przybywa z wizytą do Polski

WARSZAWA. — Na zaproszenie Rady Państwa i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przybywa do Polski w dniu 30 bm. z wizytą oficjalną zastępca przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej marszałek Czu Teh. W podróży do Polski marszałkowi Czu Teh towarzyszą: zastępca przewodniczącego Państwowego Komitetu Obrony Chińskiej Republiki Ludowej marszałek Nieh Żun-czen oraz członek Stałego Komitetu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Liu Lan-tao.

Od granicy państwa w Międzyzlesiu gościom towarzyszą: sekretarz Rady Państwa Marian Rybicki i dyrektor protokołu dyplomatycznego minister pełnomocny — Edward Bartol, jak również ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce — Wang Ping-nan.

Pismo N. A. Bułganina
do Dwighta Eisenhowera
zamieszczamy na stronie 3
Odpowiedź D. Eisenhowera
— na stronie 4

Naród radziecki pomyślnie wykonał zadania ostatniego roku piątej pięciolatki

MOSKWA. — W niedzielę 29 bm. opublikowano tu wyniki wykonania Państwowego Planu Rozwoju Gospodarki Narodowej ZSRR w 1955 roku. Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR stwierdza, że roczny plan produkcji globalnej zrealizowany został ogółem przez przemysł radziecki w 103 proc.

Poszczególne ministerstwa wykonały plan następująco: Hutnictwa Żelaza i Stali — w 103 proc., Ministerstwa Przemysłu Metali Kolorowych, Przemysłu Naftowego, Chemicznego, Energetyki, Przemysłu Samochodowego i Budowy Maszyn Drogowych, Przemysłu Włókienniczego — w 104 proc., Ministerstwa Przemysłu Elektrotechnicznego, Budowy Maszyn Ciężkich, Budowy Maszyn Transportowych, Przemysłu Lekkiego — w 105 proc., Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Komunikacji — w 107 proc.

W wyniku realizacji środków podjętych przez Komitet Centralny KPZR i Radę Ministrów ZSRR, w minionym roku osiągnięty został dalszy rozwój przemysłu, a przede wszystkim przemysłu ciężkiego, będącego podstawą rozwoju gospodarki narodowej oraz gałęzi przemysłowych produkujących artykuły powszechnego użytku.

Globalna produkcja całego przemysłu ZSRR wzrosła w 1955 r. w porównaniu z rokiem 1954 — o 12 proc.

Plan roczny został przekroczony w zakresie licznych, ważnych rodzajów produkcji, w tym — wytopu stali, produkcji wyrobów walcowanych w hutnictwie żelaza i stali, wydobywania rudy żelaza i rudy manganowej, wydobywania ropy naftowej, produkcji energii elektrycznej, wysoko precyzyjnych obrabiarek, urządzeń hutniczych, dalekobieżnych lokomotyw elektrycznych, traktorów, kombajnów do zbioru kukurydzy i do zbioru buraków,

obrobek do metali — 115 proc., w tym wielkich, ciężkich i unikalnych 124 proc., ciężkich i unikalnych pras i młotów — 186 proc., traktorów — 121 proc., kombajnów zbożowych — 124 proc., windozerów — 340 proc., kombajnów do buraków — 141 proc., kombajnów do zbioru kukurydzy — 169 proc.

Produkcja tkanin bawełnianych i tkanin lnianych w porównaniu z rokiem 1954 wyniosła 106 proc., konfekcji — 111 proc., obuwia — 107 proc., aparatów radiowych — 122 proc., telewizorów — 194 proc., maszyn do szycia 126 proc., zegarków — 120 proc., aparatów fotograficznych — 133 proc., pianin i fortepianów — 132 proc., lodówek — 161 proc., pralek — 190 proc.

Produkcja wędlin w porównaniu z 1954 rokiem wyniosła 108 proc., mięsa — 103 proc., cukru — 131 proc., ryb — 109 proc., tłuszczów zwierzęcych — 118 proc., sera — 122 proc., produktów mleczarskich — 121 proc.

W komunikacie Centralnego Urzędu Statystycznego podkreśla się, że we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej w 1955 r. wprowadzana była nowa technika: automatyka, telemekhanika, radiotechnika, elektronika i inne najnowsze osiągnięcia techniki. Prowadzone były prace nad zastosowaniem energii atomowej do celów pokojowych. Radziecki przemysł budowy maszyn zbudował urządzenia nowych typów i patentów dla przemysłu, budownictwa, rolnictwa i transportu, nowe typy maszyn matematycznych.

W rolnictwie ZSRR w 1955 r. zwiększyła się produkcja zbóż i innych produktów. Powierzchnia zasiewów wszystkich roślin na zbiory w 1955 r. zwiększyła się w porównaniu z 1954 r. o

● ● Ciąg dalszy na str. 4

Drugi dzień obrad

PRAGA. — W dniu 28 stycznia odbyło się w Pradze drugie posiedzenie Doradczego Komitetu Politycznego Państw — Stron Układu Warszawskiego.

Na drugim posiedzeniu przemówienia wygłosili: pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow oraz minister spraw zagranicznych CSR Vaclav David. Następnie przemawiał zastępca przewodniczącego Państwowej Rady Obrony

Chińskiej Republiki Ludowej marszałek Nieh Żun-czen uczestniczący w sesji w charakterze obserwatora z ramienia Chińskiej Republiki Ludowej. (Fragmenty przemówień na str. 5 i 6).

Na posiedzeniu jednomyślnie uchwalono deklarację

■ Ciąg dalszy na str. 4

DEKLARACJA

państw — stron Układu Warszawskiego

Przedstawiciele Państw — Stron Układu Warszawskiego z dnia 14 maja 1955 r. — Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Republiki Czechosłowackiej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Ludowej Republiki Bułgarii i Ludowej Republiki Albanii, zebrani w Pradze na posiedzeniu Doradczego Komitetu Politycznego utworzonego zgodnie z Układem Warszawskim, dokonali wymiany poglądów w sprawie sytuacji międzynarodowej i bezpieczeństwa w Europie.

W wyniku tego wyrażają oni całkowitą jedynomyślność w ocenie zarówno całokształtu sytuacji międzynarodowej, jak i sytuacji, która się wytworzyła w Europie. Są oni również jedynomyślni co do środków niezbędnych dla dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego, uregulowania nie rozwiązanych problemów międzynarodowych, utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w Europie.

Głębokie dążenie narodów do pokoju doprowadziło już do istotnych zmian w sytuacji międzynarodowej, do pewnego złagodzenia napięcia w stosunkach między państwami. Ujawniły się nowe, nie wykorzystane jeszcze możliwości polepszenia stosunków między państwami i wzmocnienia współpracy międzynarodowej, niezależnie od różnic w ustroju społecznym państw. Metoda rozwiązywania rozbieżności i sporów między państwami nie w drodze stosowania siły lub groźby jej użycia, lecz w drodze rokowań z uwzględnieniem wzajemnych interesów stron — okazała się słuszną. Właśnie dlatego spotkania szczytów państw, które się odbyły w ostatnim okresie, a szczególnie konferencja genewska szefów rządów czterech mocarstw, miały wielkie pozytywne znaczenie dla uzdrowienia całokształtu sytuacji międzynarodowej, dla zmniejszenia niebezpieczeństwa nowej wojny.

Rozwój stosunków między państwami w ciągu ostatnich lat wykazuje, że polityka montowania agresywnych bloków wojskowych, wymierzonych przeciwko miłującym pokój państwom, w rodzaju bloku północno-atlantyckiego, bloku bagdadzkiego, wojskowego bloku w południowo-wschodniej Azji (SEATO), nie tylko nie może sprzyjać uregulowaniu rozbieżności między państwami, lecz przeciwnie, wzmacnia je, prowadzi do jeszcze większego zaostrzenia stosunków między państwami. Wynikiem takiej polityki jest wyścig zbrojeń, na niespotykaną skalę, szczególnie w dziedzinie broni masowej zagłady — broni atomowej, wodnorodowej, rakietowej i innej. Doprowadziła ona już do tego, że na produkcję broni wodnorodowej i atomowej, techniki rakietowej, samolotów, okrętów wojennych, czołgów, artylerii i broni innych rodzajów, wydatkuje się ogromne i wciąż wzrastające środki materialne państw. Wszystko to niewątpliwie zwiększa niebezpieczeństwo nowej wojny, która przyniosłaby ludzkości niezliczone ofiary i cierpienia.

Równocześnie dla wielu państw, które pod naciskiem z zewnątrz wciąga się, nie przebiegając w środkach, do wymienionych bloków wojskowych, udział w nich oznacza bezpośrednie zagrożenie ich niezawisłości narodowej, groźbę wciągnięcia ich w konflikt i obojętne im interesy, jak również groźbę przywrócenia niewoli kolonialnej w stosunku do tych państw, które w wytrwałej walce zrzuciły z siebie jarzmo kolonialne i uzyskały możliwość niepodległego rozwoju.

Nie jest przypadkiem, że polityka tworzenia agresywnych bloków wojskowych oraz zmagania wyścigu zbrojeń spotyka się z potępieniem ze strony coraz szerszego kręgu państw. Coraz większe oparcie znajduje dążenie do zbiorowych wysiłków państw w walce o pokój, do współpracy międzynarodowej na podstawie wzajemnego poszanowania integralności terytorialnej i suwerenności, nieingerencji i wzajemnych korzyści, pokojowego współistnienia. Temu celowi odpowiadają również dążenia szeregu państw do prowadzenia polityki nieuczestniczenia w agresywnych blokach wojskowych, do prowadzenia polityki neutralności.

Państwa — Strony Układu Warszawskiego — witają takie dążenia w przekonaniu, że poparcie tych dążeń wzmacnia siłę pokoju i osłabia siłę wojny.

Wyrażają one sympatię dla narodów Azji i Afryki, które bronią swych słuszných praw do niezawisłego rozwoju narodowego.

Państwa — Strony Układu Warszawskiego wyrażają cał-

kowite poparcie dla uchwał konferencji krajów Azji i Afryki w Bandungu, której uczestnicy dali wyraz swej zdecydowanej woli obrony pokoju i postępu, potępiły system kolonialny, któremu nowy, drugoczości cios zadało zwycięstwo wielkiego narodu chińskiego oraz utworzenie Chińskiej Republiki Ludowej, będącej dziś jedną z potężnych twierdz pokoju na całym świecie, podkreślała one przy tym wybitną rolę, jaką na konferencji tej odegrały państwa takie, jak Indie, Indonezja, Burma, Egipt i inne. Oświadczają one gotowość współdziałania w realizacji uchwał konferencji w Bandungu, w tym również w dziedzinie współpracy gospodarczej i kulturalnej, na podstawie wzajemnych korzyści, — bez narzucania jakiegokolwiek warunków politycznych, wojskowych lub innych.

Państwa — Strony Układu Warszawskiego przywiązują szczególne znaczenie, rzecz jasna, do sytuacji w Europie oraz do tych środków, które są niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego. W sytuacji, gdy Europa jest podzielona na przeciwstawne ugrupowania wojskowe, gdy wyścig zbrojeń państw — uczestników bloku północno-atlantyckiego nabiera coraz większego rozmachu, gdy intensywnie przeprowadzana jest remilitaryzacja Niemiec zachodnich w ramach tego bloku — narody europejskie wykazują zrozumiałą troskę o losy pokoju w Europie. Uświadamiają one sobie całe niebezpieczeństwo, jakie niesie ze sobą zwiększenie sił zbrojnych — armii, lotnictwa, zapasów broni atomowej i wodnorodowej. Zjadają one sobie również sprawę z tego, że istnienie nadal takiej sytuacji w Europie będzie jeszcze bardziej zwiększało ciężar wydatków wojskowych, które ponoszą narody w związku z wyścigiem zbrojeń.

Właśnie świadomością niebezpieczeństwa kryjącego się w polityce montowania agresywnych bloków wojskowych i w wyścigu zbrojeń można wytłumaczyć fakt, że naród francuski podczas ostatnich wyborów do parlamentu, wyraził poparcie dla tych sił, które występują na rzecz współpracy międzynarodowej, uregulowania nie rozwiązanych problemów w drodze pokojowej, na rzecz zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.

Związek Radziecki, Polska, Czechosłowacja, Niemiecka Republika Demokratyczna, Węgry, Rumunia, Bułgaria i Albania oświadczają swoją gotowość współpracy ze wszystkimi innymi państwami w realizacji środków, zmierzających do wzmocnienia bezpieczeństwa europejskiego oraz do usunięcia groźby nowej wojny w Europie. Są one całkowicie zdecydowane realizować nadal politykę pokoju i wszechstronnej współpracy pokojowej między wszystkimi państwami wielkimi i małymi. Dążenie to opiera się na głębokim przeświadczeniu, że nowa wojna przyniosłaby narodom kolosalne ofiary, spustoszenie obszarów przede wszystkim tych państw, które stałyby się polem walki. Dążenie to wynika również z potrzeb wewnętrznej poprawy i charakteru tych państw, których narody pracują nad urzeczywistnieniem wielkich planów rozwoju gospodarczego i kulturalnego, podniesienia dobrobytu ludności, wszechstronnego rozwoju gospodarki i kultury, umożliwiającego oddanie w służbę ludzkości najnowszych osiągnięć nauki i techniki.

W przeciwnieństwie do tego dążenia pokojowych państw zmierzających do utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, pewne koła mocarstw zachodnich obawiają się osłabienia napięcia międzynarodowego i rozszerzenia współpracy między państwami. Kola te wyraźnie dążą do utrzymania psychoczo wojennej, do kontynuowania „zimnej wojny” sądząc, że tylko ta droga potrafią powstrzymać przed rozpadem utworzone przez siebie ugrupowania wojskowe w Europie — i nie tylko w Europie — i podtrzymać wyścig zbrojeń, zapewniając wzrost i tak już wysokich wysiłków monopolu kapitalistycznych.

Agresywne kola tych państw swoimi szeroko reklamowanymi programami wojennymi oraz podlegającymi oświadczeniami usiłują równocześnie zastraszyć miłujące pokój państwa, zmusić je do nadmiernej wydatków wojskowych, do ograniczania pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Obawiają się one wzmocnienia sił pokoju, boją się wzrostu dobrobytu narodów miłujących pokój państw.

Tym wszystkim wytłumaczyć można fakt, że mocarstwa zachodnie wznowiają jedną przeszkodę po drugiej na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie bezpieczeństwa zbrojnego, uchylają się od rozwiązania problemu zmniejszenia zbrojeń i zakazu broni atomowej, zaprzestania wyścigu zbrojeń.

Narody naszych krajów, ufnie w swe sile, natchnione wielkimi zwycięstwami w dziele budownictwa socjalizmu, nie pozwolą się zastraszyć lub oszukać. W oparciu o nieugiętą swą pokój, ożywając wszystkie narody świata, o swą zjednoczoną i wzrastającą potęgę, będą one również nadal prowadzić swą pokojową twórczą politykę, czynnie współdziałając w dziele utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Pokoje warunki rozwoju narodów europejskich mogą być najlepiej zapewnione przez utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, który by zastąpił istniejące w Europie ugrupowania wojskowe. Pragną ułatwić możliwość utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa europejskiego, Państwa — Strony Układu Warszawskiego wyrażają również gotowość rozpatrzenia wspólnie z innymi zainteresowanymi państwami wniosków, które by odpowiadały temu zadaniu.

Takim celu mogłoby służyć zawarcie odpowiedniego porozumienia, początkowo między częścią państw europejskich, włączając ZSRR, W. Brytanię, Francję oraz Stany Zjednoczone, jak również ustanowienie w Europie strefy, w której liczebność i rozmieszczenie sił zbrojnych byłoby określone przez specjalne porozumienie między zainteresowanymi państwami. W związku z tym mogłoby być rozpatrzone również odpowiednie wnioski, które były wysunięte na konferencji genewskiej szefów rządów czterech mocarstw przez rząd W. Brytanii.

Na szczególną uwagę zasługuje sprawa ustanowienia w Europie wspomnianej specjalnej strefy ograniczenia i kontroli zbrojeń, która by włączyła obie części Niemiec, jak również osiągnięcie w tej mierze odpowiedniego porozumienia między państwami. Takie porozumienie mogłoby przewidywać wycofanie z obu części Niemiec obcych wojsk lub ograniczenie ich liczebności, jak również ograniczenie kontyngentów zbrojnych Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, z tym, że ustanowiona została niezbędna kontrola nad przestrzeganiem odpowiedniego porozumienia. Takie porozumienie stanowiłoby poważny krok w kierunku dalszego rozkładania napięcia w Europie. Stworzyłoby ono bardziej sprzyjające warunki również dla rozwiązania problemu niemieckiego zgodnie z wymogami zapewnienia bezpieczeństwa europejskiego.

Prowadząc wyścig zbrojeń państwa — uczestnicy bloku północno-atlantyckiego wypowiedziały się w grudniu ub. roku za uzbrojeniem swoich armii w broń atomową oraz za zwiększeniem o 1/3 lotnictwa wojskowego tego ugrupowania w Europie. Nie można nie widzieć, że taki krok zmierza do zaostrzenia sytuacji w Europie, do dalszego wyścigu zbrojeń, do jeszcze większego rozbudowania budżetów wojskowych. Wszystko to czyni się nie zważając na to, że miłujące pokój kraje europejskie już przeprowadziły szereg posunięć w dziedzinie ograniczania swych sił zbrojnych i budżetów wojskowych.

Ponieważ wymieniona uchwała bloku północno-atlantyckiego jest sprzeczna z dążaniami narodów by położyć kres wyścigowi zbrojeń i zlikwidować groźbę wojny atomowej, Państwa — Strony Układu Warszawskiego zdecydowanie potępiają ten krok jako nie dający się pogodzić z interesami bezpieczeństwa europejskiego. Proponują one, aby aż do osiągnięcia porozumienia w sprawie zakazu broni atomowej uzgodniono między zainteresowanymi państwami, że siły zbrojne rozlokowane na obszarze Niemiec, w tym siły zbrojne Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej, nie będą posiadały w swoim uzbrojeniu broni atomowej. Takie porozumienie stałoby się krokiem naprzód w dziele osłabienia napięcia w Europie i odpowiadałoby również interesom narodu niemieckiego.

Wymiana poglądów między szczytami państw czterech mocarstw, która odbyła się w Genewie w lipcu i październiku ub. roku, wykazała dążenie stron do tego, aby istniejące między nimi rozbieżności były rozwiązywane za pomocą środków pokojowych, w drodze rokowań. W związku z tym duże znaczenie miałyby przyjęcie przez Państwa — Strony Układu Warszawskiego z jednej strony oraz układu północno-atlantyckiego z drugiej strony zobowiązań rozstrzygnięcia wyłaniających się między nimi sporów i rozbieżności jedynie środkami pokojowymi.

Państwa — Strony Układu Warszawskiego stoją na stanowisku, że ustanowienie dobrych stosunków i uregulowanie spornych zagadnień między poszczególnymi krajami, niezależnie od ich ewentualnej przynależności obecnie do tych lub innych ugrupowań wojskowych, miałyby doniosłe znaczenie dla utrwalenia pokoju. Dotyczy to szczególnie państw sąsiadujących ze sobą. W związku z tym wielkie znaczenie miałyby ustanowienie dobrosąsiedzkich stosunków w szczególności między Związkiem Radzieckim, Turcją, Bułgarią, Grecją, Albanią, Włochami, Czechosłowacją, Niemiecką Republiką Federalną. Duże znaczenie miałyby również ustanowienie normalnych stosunków przez państwa, między którymi do tej pory one nie istnieją.

Dopóki nie zostanie osiągnięte porozumienie w sprawie utworzenia skutecznego systemu bezpieczeństwa w Europie, poważnym wkładem w dzieło umocnienia takiego bezpieczeństwa i stworzenia niezbędnego zaufania między państwami europejskimi byłoby zawarcie między odnośnymi krajami układów o nieagresji i przyjęciem zobowiązań rozstrzygnięcia spraw spornych wyłącznie za pomocą środków pokojowych.

Rządy Związku Radzieckiego, Polski, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgier, Rumunii, Bułgarii i Albanii oświadczają, że zdecydowane są poświęcić swe wysiłki szlachetnej sprawie utrwalenia pokoju między narodami. Wyrażają one gotowość rozpatrzenia wspólnie z innymi zainteresowanymi państwami niecierpiących zwłoki zagadnień bezpieczeństwa europejskiego, jak również innych nie rozwiązanych zagadnień międzynarodowych, w tym również sprawy środków, mających na celu zaniechanie wyścigu zbrojeń i wywołanie ludzkości od groźby wojny atomowej. Jednocześnie będą one nadal przejawiać niezbędną troskę o zapewnienie swego bezpieczeństwa oraz zdecydowane są uczynić wszystko, by zabezpieczyć pokojowy trud swych obywateli, by zapewnić warunki pokojowego rozwoju i rozkwitu swych państw.

— MEHMET SHERU
RAJKO DAMIANOW
ANDRAS HEGEDUS
WALTER ULBRICHT
JOZEF CYRANKIEWICZ
CHIVU STOICA
WIACZESLAW MOŁOTOW
ALEXIEJ CEFICKA

Praga, 28 stycznia 1956 r.

PISMO N. A. BULGANINA

przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR DO DWIGHTA D. EISENHOWERA

prezydenta Stanów Zjednoczonych

MOSKWA. — W dniu 25 stycznia ambasador nadzwyczajny i pełnomocny ZSRR w USA G. N. Zarubin odwiedził prezydenta Stanów Zjednoczonych Dwighta D. Eisenhowera i wręczył mu pismo przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich N. A. Bulganina. Pismo to brzmi:

Stanowny Panie Prezydencie,

W głębokim przekonaniu, że podziela Pan moją troskę o obecny stan stosunków między naszymi krajami, pragnęłbym podzielić się z Panem swymi uwagami na temat możliwych sposobów poprawy tych stosunków.

Oczywiście zgodzi się Pan ze mną, że sytuacja międzynarodowa, która ukształtowała się obecnie, wymaga od wszystkich państw, a zwłaszcza od wielkich mocarstw ponoszących szczególną odpowiedzialność za zapewnienie powszechnego pokoju i bezpieczeństwa narodów, podjęcia kroków mogących przyczynić się do dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego, utrwalenia zaufania i współpracy między państwami. Odpowiadałoby to zarówno pragnieniom narodów, by żyć w pokoju i spokoju, by zasoby materialne i energię poświęcić twórczej pracy, rozwojowi kulturalnemu i rozkwitowi.

W Genewie na konferencji szefów rządów czterech mocarstw zadeklarowaliśmy wszyscy naszą gotowość dążenia do złagodzenia napięcia międzynarodowego i poprawy stosunków między państwami, zgodnie z zasadami pokojowego współistnienia i rzeczowej współpracy.

Nie ulega wątpliwości, że dla dalszego złagodzenia napięcia międzynarodowego szczególne znaczenie ma kwestia stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

Powstałe w związku z tym sprawa konieczności podjęcia kroków zmierzających do istotnej poprawy stosunków między Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich a Stanami Zjednoczonymi. Taką poprawą stosunków radziecko-amerykańskich byłaby poważnym wkładem do uzdrowienia całej sytuacji międzynarodowej, do utrzymania i utrwalenia pokoju powszechnego.

Historia stosunków między naszymi krajami świadczy dobitnie, że ich przyjazna współpraca oparta na dążeniu do wzajemnego zrozumienia, wzajemnego poszanowania suwerenności, a następnie również oparte na wspólnej walce przeciwko siłom agresji, odpowiada najwyższemu interesom narodów obu krajów.

Nie można uważać za rzecz przypadkową, iż z wyjątkiem okresu obecnej interwencji przeciwko miłoj Republice Radzieckiej, narody naszych państw nigdy nie walczyły przeciwko sobie, nie było i nie ma między nimi żadnych rozbieżności nie do pogodzenia, nie ma granic lub terytoriów, które mogłyby się stać przedmiotem sporu czy konfliktu.

Dlatego też naród radziecki z uczuciem całkowitego zrozumienia przyjął oświadczenie Pana na konferencji szefów rządów czterech mocarstw w Genewie, w którym podkreślił Pan: „Naród amerykański pragnąłby być przyjaacielem narodu radzieckiego. Między narodem amerykańskim i narodem radzieckim nie ma sporów, nie ma konfliktów, nie ma nieprzyjemności w dziedzinie handlu. Na przestrzeni dzieł nasz naród zawsze żył w pokoju”. Samo życie potwierdziło, że u podstaw współpracy między ZSRR i USA znajdowały się nie przypadkowe i przejściowe motywy, lecz żywotne i trwałe interesy. Znalazło to dobitny wyraz przede wszystkim w tym, że nasze kraje były sojusznikami w czasie obu wojen światowych.

Pan, jako jeden z wybitnych przywódców wojennych koalicji antyhitlerowskiej, wie doskonale, jak dobrze, że współpracując z Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi w czasie drugiej wojny światowej odegrał niezwykle ważną rolę w rozgromieniu wspólnego wroga — agresorów faszystowskich. Sementowały krwią najlepszych synów narodów obu krajów sojusze bojowy, w którym brały również udział W. Brytania, Francja, Chiny, Polska, Jugosławia, Czechosłowacja, Norwegia, Grecja i inne kraje koalicji miłujących wolność narodów — chlubnie wytrzymały wszystkie próby wojny narzuconej naszymi narodom przez siły agresji na Zachodzie i na Wschodzie.

Ubolewania godny jest fakt, że w okresie powojennym stosunki przyjaźni i współpracy między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi zostały zakłócone. Pogorszenie się stosunków między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi — niezależnie od przyczyn tego pogorszenia — jest sprzeczne z interesami zarówno narodu radzieckiego, jak i narodu amerykańskiego, i wpływa ujemnie na całą sytuację międzynarodową.

Pewien jestem, że Pan podziela moje przekonanie, iż różnice ustrojów społecznych Stanów Zjednoczonych i ZSRR nie powinny przeszkadzać naszym krajom w utrzymywaniu

niui stosunków politycznych, gospodarczych i kulturalnych, w których są zainteresowane nasze narody. W latach, które poprzedziły drugą wojnę światową, stosunki radziecko-amerykańskie znacznie się rozwinęły, zwłaszcza w dziedzinie gospodarczej. W roku wojny stosunki między naszymi krajami rozwinęły się jeszcze bardziej dzięki szerokiemu poparciu narodów naszych krajów, a jednocześnie pogłębiła się wzajemna sympatia.

Przyczyniło się to do przyspieszenia końca wojny i do zmniejszenia ofiar narodów.

Nie można oczywiście nie brać pod uwagę faktu, że w latach związanych z okresem „zimnej wojny” między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi powstały poważne rozbieżności co do różnych problemów międzynarodowych dotyczących rozbrojenia, zapewnienia bezpieczeństwa w Europie, problemu Niemiec, jak również niektórych problemów Dalekiego Wschodu; doniosłe znaczenie tych problemów jest zrozumiałe. Jak wykazała ostatnia konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Genewie, nawet gdy zaistniało zbliżenie stanowisk stron co do poszczególnych omawianych zagadnień, wyłoniły się poważne rozbieżności i trzeba będzie dalszych wysiłków oraz czasu, aby osiągnąć niezbędne porozumienie dla rozwiązania wymienionych problemów.

Jednakże zachowanie obecnego stanu rzeczy w stosunkach radziecko-amerykańskich nie może sprzyjać uregulowaniu nie rozwiązanych problemów międzynarodowych. Natomiast poprawa stosunków radziecko-amerykańskich, która odpowiadałaby dążeniu do rozwoju przyjaznych stosunków między naszymi krajami, mogłaby stworzyć nową atmosferę międzynarodową sprzyjającą rozwiązaniu spornych zagadnień w drodze rokowań na możliwych do przyjęcia dla obu stron zasadach.

Nie można nie zdawać sobie sprawy, że konkretne rozwiązanie zagadnień dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego i utrwalenia zaufania między państwami, w tym

również poprawy stosunków radziecko-amerykańskich, odpowiada interesom zarówno narodu radzieckiego, jak i narodu amerykańskiego oraz interesom wszystkich innych narodów.

Sądzę, że Pan, Panie Prezydencie, zgodzi się z tym, iż w dzisiejszych warunkach napięcie międzynarodowe — które w sobie może narażać na uszkodzenie pokój — w rzeczywistości wpływa na niebezpiecznymi skutkami dla narodów.

Jest przy tym rzeczą powszechnie znaną, że najnowsze środki prowadzenia wojny, jak broń atomowa i wodnorodowa, różne środki współczesnej techniki odrzutowej i rakietowej, a także inne rodzaje broni masowej zagłady, stawiają narody wszystkich krajów — w razie naruszenia pokoju międzynarodowego — w jednakowo niebezpiecznej sytuacji, zagrażając ich terytoriom, a przede wszystkim rejonom o gęstym zaludnieniu w krajach wysoko rozwiniętych, iż poddane będą działaniu wojny atomowej.

Bardziej niż kiedykolwiek obowiązkiem każdego państwa jest obecnie starać się o utrzymanie i utrwalenie pokoju, o rozwiązanie sporów międzynarodowych wyłącznie w drodze rokowań, zgodnie z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Nie ulega wątpliwości, że narody Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych w równym stopniu są zainteresowane w położeniu kresu wyścigowi zbrojeń, który zmusza je do trwania sił i środków na cele nieproduktywne. Trwający wyścig zbrojeń nie tylko zwała na barki narodów ciężkie brzemie wydatków wojskowych, utrudniając wzrost ich dobrobytu, lecz także pod wieloma względami potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

Poprawa stosunków radziecko-amerykańskich ułatwiałaby zadanie zaprzestania wyścigu zbrojeń i sprzyjałaby pełniejszemu wykorzystaniu ekonomicznych zasobów państw dla potrzeb pokojowych. W tym wypadku potęguje niebezpieczeństwo nowej wojny.

tywne wydatki wojskowe, mogłoby być obrocone na podniesienie dobrobytu narodów — redukcję podatków, zwiększenie realnej płacy roboczej, na budownictwo mieszkaniowe i socjalne oraz na udzielanie — w cie pokoju i utrwalenia współpracy międzynarodowej — pomocy krajom słabo rozwiniętym.

Wszystko to przyczyniłoby się do znacznego zwiększenia chłonności rynku wewnętrznego oraz do rozwoju handlu międzynarodowego i wzrost produkcji i zatrudnienia w oparciu o rozwój pokojowej gospodarki.

Należy stwierdzić, że ostatnio nastąpiły wydarzenia, których pozytywne znaczenie nie mogło nie wywrzeć wpływu na całą sytuację międzynarodową. Rok ubiegły był rokiem, w którym nie było wojny w żadnej części świata. W ciągu ostatniego okresu rozwiązano pewne skomplikowane problemy międzynarodowe, które pozostały nieuregulowane po zakończeniu drugiej wojny światowej.

Po raz pierwszy od chwili zakończenia ostatniej wojny odbyło się w Genewie spotkanie szefów rządów czterech mocarstw, a wyniki osiągnięte przez nas w czasie tego spotkania zostały szczerze i gorąco powitane przez narody całego świata jako odpowiadające ich pragnieniom i nadziejom.

Ostatnio wyraźnie poprawiły się kontakty między krajami Wschodu i Zachodu, a zwłaszcza między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi, mimo że bynajmniej nie można ich jeszcze uważać za szerokie i zadowalające. Jeśli chodzi o ZSRR i USA, to te zwiększające się kontakty dowiodły, jak wielkie są dążenia wśród narodów naszych krajów do rozwoju tych kontaktów i przyjaźni współpracy.

W tych wszystkich ważnych wydarzeniach międzynarodowych, w których Związek Radziecki bronił interesów umocnienia pokoju i przyjaźni między narodami, osiągnięcie rezultatów w znacznym stopniu zapewnione zostało dzięki współpracy, jaka istniała między naszymi krajami.

Jestem szczerze przekonany, że poprawa stosunków radziecko-amerykańskich jest kwestią pilną i niezbędną.

Moim zdaniem, celowi temu mogłoby służyć zawarcie między naszymi krajami układu o przyjaźni i współpracy.

Układ taki mógłby przewidywać, że strony będą rozwijać i umacniać w duchu szczerzej współpracy i zrozumienia wzajemnego przyjaźne stosunki między narodami ZSRR i Stanów Zjednoczonych na zasadach równouprawnienia, wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i nieingerencji w sprawy wewnętrzne oraz rozwiązywać wszystkie swoje spory międzynarodowe zgodnie z postanowieniami Karty NZ — tylko środkami pokojowymi.

Układ mógłby również przewidywać zgodę stron na współdziałanie w rozwoju i zacieśnieniu między ZSRR a USA współprac ekonomicznej, kulturalnej i naukowej, współpracy opartej na zasadach wzajemnych korzyści i równouprawnienia.

Ja i moi koledzy uważamy, że zawarcie takiego układu między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi byłoby ważnym wkładem do rozwoju stosunków radziecko-amerykańskich, a jednocześnie byłoby akcją o ogromnym znaczeniu międzynarodowym.

Jestem głęboko przekonany, że propozycja w sprawie zawarcia układu o przyjaźni i współpracy między ZSRR i USA, zmierzająca do polepszenia stosunków radziecko-amerykańskich zgodnie z wymogami utrwalenia pokoju oraz do dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego spotka się z przychylnym stosunkiem z Pańskiej strony oraz wzbudzi pozytywny odzew w narodach radzieckim i amerykańskim, jak również w narodach innych krajów.

Proponowany przeze mnie układ wyobrażam sobie w formie załączonego projektu.

Licze na rychłe otrzymanie od Pana uwagi w poruszanej przeze mnie sprawie.

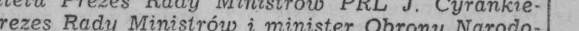
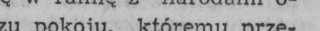
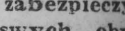
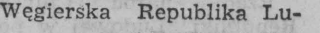
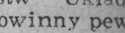
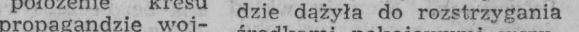
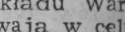
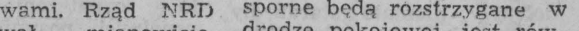
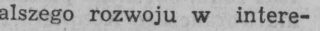
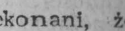
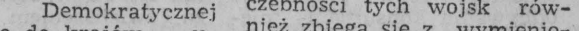
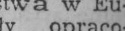
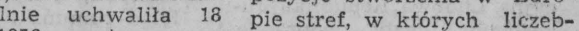
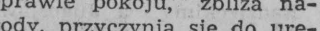
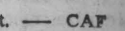
Ze szczerym poważaniem
N. BULGANIN

Przemówienie W. Ulbrichta

NA ZDJĘCIU: po przybyciu do Pragi na posiedzenie Doradczego Komitetu Prezes Rady Ministrów PRL J. Cyrankiewicz, wiceprezes Rady Ministrów i minister Obrony Narodowej, Marszałek Polski K. Rokossowski i pierwszy zastępca premiera i minister obrony narodowej Republiki Czechosłowackiej, generał armii Alexej Ciepica przechodzą przed frontem kompanii honorowej. Fot. — CAF

POSIEDZENIE DORADCZEGO KOMITETU POLITYCZNEGO PAŃSTW — UCZESTNIKÓW UKŁADU WARSZAWSKIEGO

Przemówienie Ch. Stoica

przewodniczącego Rady Ministrów Rumunii

Przewodniczący Rady Ministrów Rumunii Ch. Stoica stwierdził na wstępie swego przemówienia, że w ścisłej współpracy z krajami obozu socjalizmu Rumuńska Republika Ludowa konsekwentnie prowadzi aktywną politykę łagodzenia napięcia międzynarodowego, politykę zmierzającą do redukcji zbrojeń oraz do zakazu broni atomowej i wodorowej.

Rumuńska Republika Ludowa — powiedział Ch. Stoica — powitała ze szczególnym zadowoleniem deklarację belgradzką ogłoszoną wspólnie przez przywódców ZSRR i Jugosławii. Również stosunki między Rumuńską Republiką Ludową a Federacją Ludową Republiki Jugosławii uległy poprawie. Rumuńska Republika Ludowa czynnym poparciem politykę zmierzającą do złagodzenia napięcia międzynarodowego, redukując swą armię o 40 tysięcy żołnierzy i skracając okres służby wojskowej. Rumunia wystąpiła z inicjatywą wznowienia stosunków dyplomatycznych z Grecją i zapowiedziała rządowi greckiemu konkretne rozpatrzenie wszystkich kwestii spornych, co przyczyniłoby się do poprawy stosunków między oboma krajami. Rząd Rumuńskiej Republiki Ludowej wypowiadał się niejednokrotnie za polepszeniem stosunków z Turcją, z którą ma do dyskusji żadnych kwestii spornych, które miałyby się do stosunków między naszymi oboma krajami.

Naród rumuński powitał z radością decyzję o przyjęciu RRL do ONZ. W ramach tej organizacji Rumunia będzie brała udział w dalszym umacnianiu współpracy międzynarodowej i pokoju.

Rząd rumuński — powiedział Ch. Stoica — uważa za szczególnie doniosłe dla RRL utworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Mówca wskazał następnie, że prężne stosunki i owocna współpraca NRD z

krajami milującymi pokój oraz rolę, jaką odgrywa ona na arenie międzynarodowej, świadczą o jej wkładzie jako suwerennego państwa do sprawy pokoju i współpracy międzynarodowej.

W obecnej sytuacji międzynarodowej — oświadczył w zakończeniu Stoica — ścisła współpraca naszych krajów w ramach Układu Warszawskiego i wspólne poczynania w dziedzinie współpracy gospodarczej i wojskowej mają doniosłe znaczenie dla ochrony pokojowej pracy naszych narodów. Nie ulega również wątpliwości, że te wspólne poczynania stanowią ogromne poparcie dla sił pokoju na całym świecie.

Jako uczestnik Układu Warszawskiego, Rumuńska Republika Ludowa uczyni wszystko co w jej mocy, aby wykonać powierzony jej zadania w dziedzinie obrony naszej wspólnej sprawy — wielkiej sprawy obrony pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Mówca wskazał następnie, że prężne stosunki i owocna współpraca NRD z

Przemówienie V. Davida

ministra spraw zagranicznych CSR

Zebraliśmy się na posiedzeniu Doradczego Komitetu Politycznego, utworzonego na mocy Układu Warszawskiego, aby wymienić poglądy na temat obecnej sytuacji międzynarodowej i wytyczyć zadania na dalszy okres.

Dzięki pokojowej inicjatywie Związku Radzieckiego, wspólnej akcji naszych krajów i dzięki ofiarnej walce narodów o pokój, w minionym okresie nastąpiła pewna poprawa w rozwoju sytuacji międzynarodowej.

Ważne znaczenie dla osłabienia napięcia międzynarodowego miały pomyślnie zakończone w Belgradzie rozmowy między Związkiem Radzieckim a Jugosławią. Również stosunki między Czechosłowacją a Jugosławią zostały unowocześnione i stworzone przesłanki dla jak najszybszego rozwoju przyjaznych i braterskich kontaktów.

Uważamy, że nasze główne zadanie, zgodnie z zobowiązaniami wypływającymi z Układu Warszawskiego, polega będzie na tym, aby w dalszym ciągu dążyć do utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego, w którym wzięłyby udział wszyscy

państwa europejskie, bez względu na ich ustrój społeczny i państwowy. Rząd czechosłowacki w całej pełni wypowiada się za propozycjami Związku Radzieckiego, aby istniejące w Europie ugrupowania państw zastąpić zostały przez system bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego. Jeżeli celu tego nie można osiągnąć już teraz, trzeba będzie szukać wszelkich możliwości, które stopniowo doprowadziłyby do zapewnienia bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego. Jest rzeczą bezsporną, że na tej drodze ważną rolę odegrałoby podjęcie zobowiązań państwa, że nie używają przeciwko sobie sił zbrojnych. Wszystkie propozycje, które zbliżyłyby nas do tego celu, rozpatrzmy jak najwłaściwiej.

Nasze sojusznice kraje potwierdziły w Układzie Warszawskim, że będą dążyły do tego, aby podjęte zostały skuteczne kroki w celu powszechnej redukcji zbrojeń i zakazu broni atomowej, wodorowej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady.

Szanowni towarzysze! Bieg wydarzeń potwierdza, że polityka prowadzona przez państwa — strony Układu Warszawskiego jest polityką skuteczną i osiąga poważne sukcesy. Ścisła współpraca, będziemy wykazywać inicjatywę i skutecznie realizować kroki na rzecz dalszego osłabienia napięcia międzynarodowego i rozwiązania spornych problemów międzynarodowych.

W obliczu wzmożenia re-militaryzacji Niemiec zachodnich NRD w celu obrony zdobyć mas pracujących, zapewnienia im pokojowej pracy oraz w interesie

Oświadczenie marszałka

Nieh Żun-czena

obserwatora z ramienia Chin

Wentualna agresja leży w interesie zarówno narodu niemieckiego, jak i wszystkich milujących pokój narodów Europy. Rozumnie się, że w związku z utworzeniem armii zbrojnej niemieckiej w zachodniej Niemiec zachodnich do bloków agresywnych NRD podejmujemy nowe kroki w celu zapewnienia swego bezpieczeństwa. Właśnie w związku z tym pozwólę niedawno w NRD decyzję o utworzeniu Narodowej Armii Ludowej. My wszyscy z całkowitą jednogłośnieścią stwierdzamy, że konieczne było podjęcie takiej decyzji.

Związek Radziecki, podobnie jak wszystkie państwa dążące do utrzymania i umocnienia pokoju, prowadzi nieustanną walkę o redukcję zbrojeń i zakaz broni atomowej. Bronimy konsekwentnie leninowskiej zasady pokojowego współistnienia między wszystkimi krajami. Narody wiedzą, że nasze rządy nie poprowadzą ich na skraj przepaści, że nie będą narażać obłędnie swych krajów na niebezpieczeństwo wojny. Nasze zadanie polega na tym, by przyczynić się do utrzymania pokoju i złagodzenia napięcia międzynarodowego, by troszczyć się o stworzenie bezpieczeństwa zbiorowego dla narodów Europy i całego świata.

Narody wszystkich krajów ufnie w swe sile, natchnione wielkimi zwycięstwami w budownictwie socjalizmu, nie dadzą się zastraszyć. Oparcie się na niewywieczonym dążeniu wszystkich narodów do pokoju, na swej zjednoczonej i rosnącej potęgę i na swej wartości realizującej o zdecydowanie swą pokojową, twórczą politykę.

Równocześnie narody naszych krajów są świadome tego, że utrzymanie na szczytnym poziomie zdolności obronnej, gotowości spotkania w pełnym uzbrojeniu i odparcia wszelkiej próby, jaką podjęłyby siły agresywne w celu naruszenia ich pokojowej pracy jest jedną z najważniejszych i najbardziej skutecznych gwarancji zachowania i umocnienia pokoju. Zespolenie naszych wysiłków w walce o pokój i rozwój współpracy międzynarodowej sprzyjać będzie dalszemu umocnieniu sił pokoju na całym świecie. Jednocześnie przyczyni się to do wytworzenia warunków realizacji naszych planów pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego, w którym stanowią się szczyście i rozkwit naszych narodów i które umacniają bezpieczeństwo narodów wszystkich krajów.

W minionym roku dzięki ogromnym wysiłkom obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi Związek Radziecki, oraz dzięki wysiłkom innych milujących pokój krajów i na-

rodów, napięcie międzynarodowe w pewnym stopniu się zmniejszyło, zasady pokojowego współistnienia cieszą się poparciem coraz większej liczby krajów i narodów, takich jak Bandung i Genewa, staje się coraz bardziej popularny, zaś tzw. polityka „o pozycji siły” i polityka „zimnej wojny” ponoszą porażki jedną po drugiej. Świadczy to o tym, że polityka agresji i wojenne plany agresywnego bloku mogą być uderzone i zakończone są fiaskiem, jeśli milujące pokój kraje i narody będą prowadziły wytrwałą walkę o utrzymanie pokoju.

Jednakże amerykańskie kraje agresywne i ich zausznicy nie chcą się pogodzić ze swymi porażkami. Prowadzą one po staremu politykę „o pozycji siły”, która już dawniej zbankrutowała, usilnie kontynuują wysiłki zbrojne i przygotowują się do wojny, realizują agresywne plany kolonializmu, zagrażając milującym pokój państwom i narodom oraz prowokując je. Rządzące koła USA ponownie wysunęły te same osławione politykę „wyzwalania”, ogłoszili tzw. „orzędzia wylęgłiny” będące brutalną ingerencją w wewnętrzne sprawy ludowe — demokracji krajów Europy. Równocześnie Dulles grozi narodom Chin i wszystkich krajów świata wojną atomową i nawet oświadcza, że polityka obecnego rządu amerykańskiego polega na tym, by doprowadzić cały świat do „krawędzi wojny”.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Agresywne koła USA przygotowują wojnę i dopuszczają się agresji pod przykryciem wojny. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów. Będą one walczyć z demokracją i socjalizmem, z pokojem i zjednoczeniem. Nie zastraszają ich groźby imperialistów.

Bliski Wschód
kością niezgody
między Francją
a Anglią i USA

Memorandum rządu francuskiego w związku z rozmowami Eden-Eisenhower

TARYŻ. — Przygotowania do rozmów między Stanami Zjednoczonymi i Anglią bez udziału Francji na temat ważnych problemów międzynarodowych — wywołały niepokój w francuskich kołach politycznych.

Zaniepokojenie to znalazło wyraz w pełnych rozdrażnienia komentarzach prasy francuskiej. Sobotnie dzienniki paryskie donoszą, że dwa tygodnie temu rząd francuski wysłał do rządów USA i Anglii memorandum, w którym przedstawił stanowisko Francji w związku z projektowanymi rozmowami Eisenhowera z Edenem. Dokument ten — pisał „Aurore” — nie został dotąd opublikowany w obawie, aby nie interpretować go jako „wyraz szacuneczności między mocarstwami zachodnimi”.

Memorandum rządu francuskiego podkreśla przede wszystkim, iż rząd francuski zainteresowany jest w sprawach Bliskiego Wschodu o raz wskazuje na „niezwykłe niebezpieczną sytuację” w tej strefie.

Rząd francuski wyraża poglądy, iż mocarstwa zachodnie „powinny bezwzględnie uniknąć rozszerzenia systemu przewidzianego w pakiecie bagdadzkim, o czym świadczyłyby ruchy w większości krajów arabskich oraz reakcja tych krajów na perspektywę rozszerzenia pakietu bagdadzkiego”.

Memorandum proponuje, aby mocarstwa zachodnie podjęły wysiłki „przed wszystkim w dziedzinie ekonomicznej”.

Rząd francuski wzywa kraje zachodnie do podjęcia „uzgodnionych kroków w celu przeciwdziałania posunięciom radzieckim na Bliskim Wschodzie”.

LONDYN. — Jak donosi agencja Reuters, opublikowane w Francji memorandum zawierające krytykę pakietu bagdadzkiego, „wywołało oburzenie londyńskich kół oficjalnych”. Angielskie ministerstwo spraw zagranicznych złożyło oświadczenie, w którym bronił pakietu bagdadzkiego.

Aby uporać się z niezadowolaniem i oporem narodów krajów Azji i Afryki i przeskoczyć im w nawigację przyjaznych stosunków z Związkiem Radzieckim, Chinami i innymi krajami demokracji ludowej, amerykańskie kraje agresywne i ich poplecznicy uciekają się do oskarżeń i prowokacji.

W salach koncertowych i teatrach Wiednia oraz innych miast austriackich odbyły się koncerty, w czasie których wykonywano szereg utworów wielkiego kompozytora. W rodzinnym domu Mozarta, gdzie obecnie mieści się muzeum kompozytora i konserwatorium, odbył się koncert symfoniczny pod dyktando Baumgartnera. Jako solista wystąpił znany skrzypek radziecki Igor Oistrach. Wczoraj dnia 27 bm. odbył się koncert symfoniczny orkiestry filharmonii wiedeńskiej z udziałem pianistki radzieckiej Tatiany Nikołajewej.

Prezydent Austrii Koerner i kanclerz Raab wygłosili przemówienia poświęcone życiu i twórczości kompozytora.

Na otwarciu Festiwalu obecnym był premier Nehru.

NA ZDZIĘCIU: oddziały brytyjskie przygotowują się do rozpędzenia demonstracji studentów w Nicosii. Fot. — CAF

ZSRR pomoże Jugosławii
w budowie reaktora
atomowego

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Belgradu, że 28 bm. nastąpiło w Belgradzie podpisanie porozumienia między Związkiem Radzieckim i

N. S. Chruszczow przyjął ambasadora Jugosławii

MOSKWA. — Dnia 26 bm. N. S. Chruszczow przyjął ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnika Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii J. Vidicia.

Uroczystości ku czci
Mozarta
w Austrii

WIEDEN. — Z okazji 200 rocznicy urodzin Wolfganga Amadeusza Mozarta odbyło się w Austrii szereg uroczystości poświęconych pamięci wielkiego kompozytora. Na uroczystości przybyli liczni muzycy i przedstawiciele kół kulturalnych z wielu krajów.

W salach koncertowych i teatrach Wiednia oraz innych miast austriackich odbyły się koncerty, w czasie których wykonywano szereg utworów wielkiego kompozytora. W rodzinnym domu Mozarta, gdzie obecnie mieści się muzeum kompozytora i konserwatorium, odbył się koncert symfoniczny pod dyktando Baumgartnera. Jako solista wystąpił znany skrzypek radziecki Igor Oistrach. Wczoraj dnia 27 bm. odbył się koncert symfoniczny orkiestry filharmonii wiedeńskiej z udziałem pianistki radzieckiej Tatiany Nikołajewej.

Prezydent Austrii Koerner i kanclerz Raab wygłosili przemówienia poświęcone życiu i twórczości kompozytora.

Na otwarciu Festiwalu obecnym był premier Nehru.

Minister
Kultury ZSRR
odwiedzi Anglię

MOSKWA. — Jak donosi agencja TASS, przewodniczący komitetu Brytyjskiej Rady do spraw stosunków kulturalnych z ZSRR Mayhew zaprosił ministra kultury ZSRR N. A. Michajłowa, by przybył z wizytą do Anglii.

Minister Michajłow przyjął zaproszenie i zamierza udać się do Anglii w początkach lutego br. w celu omówienia spraw związanych z dalszym rozwojem kontaktów kulturalnych między Związkiem Radzieckim a Wielką Brytanią.

NA ZDZIĘCIU: oddziały brytyjskie przygotowują się do rozpędzenia demonstracji studentów w Nicosii. Fot. — CAF

ZSRR pomoże Jugosławii
w budowie reaktora
atomowego

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Belgradu, że 28 bm. nastąpiło w Belgradzie podpisanie porozumienia między Związkiem Radzieckim i

N. S. Chruszczow przyjął ambasadora Jugosławii

MOSKWA. — Dnia 26 bm. N. S. Chruszczow przyjął ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnika Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii J. Vidicia.

Uroczystości ku czci
Mozarta
w Austrii

WIEDEN. — Z okazji 200 rocznicy urodzin Wolfganga Amadeusza Mozarta odbyło się w Austrii szereg uroczystości poświęconych pamięci wielkiego kompozytora. Na uroczystości przybyli liczni muzycy i przedstawiciele kół kulturalnych z wielu krajów.

W salach koncertowych i teatrach Wiednia oraz innych miast austriackich odbyły się koncerty, w czasie których wykonywano szereg utworów wielkiego kompozytora. W rodzinnym domu Mozarta, gdzie obecnie mieści się muzeum kompozytora i konserwatorium, odbył się koncert symfoniczny pod dyktando Baumgartnera. Jako solista wystąpił znany skrzypek radziecki Igor Oistrach. Wczoraj dnia 27 bm. odbył się koncert symfoniczny orkiestry filharmonii wiedeńskiej z udziałem pianistki radzieckiej Tatiany Nikołajewej.

Prezydent Austrii Koerner i kanclerz Raab wygłosili przemówienia poświęcone życiu i twórczości kompozytora.

Na otwarciu Festiwalu obecnym był premier Nehru.

Dzień Prawa Harcerskiego
Uroczystości,
ciekawie i radośnie

W dniu 29 stycznia br. organizacje harcerskie w całym kraju przyjęły uroczyste nowy tekst prawa i przyrzeczenia. Społeczeństwo Białostockie i harcerze wszystkich drużyn w naszym województwie z zadowoleniem powitali „Nowe prawo”, bowiem nowy tekst przyrzeczenia i prawa odzwierciedla zainteresowania dzieci oraz dążenia rodziców i wychowawców.

Punktualnie o godz. 11 w dniu 29 bm. w każdej harcerskiej drużynie w Polsce rozpoczęły się uroczyste zbiórki, podczas których, za pośrednictwem specjalnej audycji Polskiego Radia lub przewodnika drużyny, harcerze zapoznali się z nowym tekstem przyrzeczenia i prawa. Na dźwięk słów czwartego punktu prawa „Harcerz jest karmy kark żołnierza” jeszcze bardziej dumnie unoszą się głowy, prześmia się ramionami w uroczystej zasadniczej postawie. Następnie nastroj z uroczystego przechodzi w swobodny i radosny. Wiele burzliwego śmiechu było w szkole TPD im. Małgorzaty Fornalskiej, gdy wystąpił „Harcerski cyrk” pod dyktando harcerskiego Piotra Kłosewicza.

Konferencja rozpocznie się we wtorek, 31 stycznia, o godz. 10 w świetlicy Białostockiego Okręgu Lasów Państwowych przy ul. Sta-

ła 51.

Pierwsza pogodna
niedziela zimy
pod znakiem
spacerów saneczkowych

— No, narszcie zima — mówili wczoraj rano mieszkańcy Białostoku wybierając się na spacer.

Każdy tata zabierał z domu pościel i wioził je na saneczkach do parku. Musie nie narzeczcie! Zostawiali w domu, aby przygotować smakowite obiadki, bo po zimowym spacerze apetyty dopisywały niebywale.

Młodzież już z rana oblegała z nartami autobusy, aby dostać się za miasto i tam szukać zjazdów. Saneczki, narty, białe, świeży śnieg i przepiękne parki w zimowej szacie, oto urok zimy.

Oby się tylko pogoda nie zepsuła. (Hr)

Nowy
zespół
ląkarski

We wsi Lewki (pow. białski) powstał ostatnio zespół zagospodarowania łąk i pastwisk. Do zespołu przystąpił 29 gospodarzy. Na przewodniczącą wybrany został Tymoteusz Iwanuk.

Wiosną członkowie zespołu przystąpią do pracy nad wzorowym zagospodarowaniem 21 ha łąk.

Co, gdzie i kiedy?

TEATR
Teatr im. A. Węsierski: nieczynny.
scena kameralna w sali klubu TPR: „Zabawa” godz. 19.00.

KINA
„Pokój” — „Podłame w ogniu” — godz. 15, 17, 19 i 21.
„Wiosna budapeszteńska” — godz. 14, 16, 18 i 20.
Pozostałe kina w województwie w dniu 30 bm. — nieczynne.

Program radiowy

na dzień 30. I (poniedziałek)
Białystok na fal 185,2 m
5.05 Muzyka poranna; 6.20 Gimnastyka; 6.30 Wiadomości; 6.35 Duszni instrumentalni; 6.45 Kalendarz radiowy; 6.55 Reportaż; 7.05 Muzyka; 7.10 Wiadomości; 7.15 Duszni instrumentalni; 7.20 Wiadomości; 7.25 Duszni instrumentalni; 7.30 Wiadomości; 7.35 Duszni instrumentalni; 7.40 Wiadomości; 7.45 Duszni instrumentalni; 7.50 Wiadomości; 7.55 Duszni instrumentalni; 8.00 Wiadomości; 8.05 Muzyka; 8.10 Wiadomości; 8.15 Duszni instrumentalni; 8.20 Wiadomości; 8.25 Duszni instrumentalni; 8.30 Wiadomości; 8.35 Duszni instrumentalni; 8.40 Wiadomości; 8.45 Duszni instrumentalni; 8.50 Wiadomości; 8.55 Duszni instrumentalni; 9.00 Wiadomości; 9.05 Muzyka; 9.10 Wiadomości; 9.15 Duszni instrumentalni; 9.20 Wiadomości; 9.25 Duszni instrumentalni; 9.30 Wiadomości; 9.35 Duszni instrumentalni; 9.40 Wiadomości; 9.45 Duszni instrumentalni; 9.50 Wiadomości; 9.55 Duszni instrumentalni; 10.00 Wiadomości; 10.05 Muzyka; 10.10 Wiadomości; 10.15 Duszni instrumentalni; 10.20 Wiadomości; 10.25 Duszni instrumentalni; 10.30 Wiadomości; 10.35 Duszni instrumentalni; 10.40 Wiadomości; 10.45 Duszni instrumentalni; 10.50 Wiadomości; 10.55 Duszni instrumentalni; 11.00 Wiadomości; 11.05 Muzyka; 11.10 Wiadomości; 11.15 Duszni instrumentalni; 11.20 Wiadomości; 11.25 Duszni instrumentalni; 11.30 Wiadomości; 11.35 Duszni instrumentalni; 11.40 Wiadomości; 11.45 Duszni instrumentalni; 11.50 Wiadomości; 11.55 Duszni instrumentalni; 12.00 Wiadomości; 12.05 Muzyka; 12.10 Wiadomości; 12.15 Duszni instrumentalni; 12.20 Wiadomości; 12.25 Duszni instrumentalni; 12.30 Wiadomości; 12.35 Duszni instrumentalni; 12.40 Wiadomości; 12.45 Duszni instrumentalni; 12.50 Wiadomości; 12.55 Duszni instrumentalni; 13.00 Wiadomości; 13.05 Muzyka; 13.10 Wiadomości; 13.15 Duszni instrumentalni; 13.20 Wiadomości; 13.25 Duszni instrumentalni; 13.30 Wiadomości; 13.35 Duszni instrumentalni; 13.40 Wiadomości; 13.45 Duszni instrumentalni; 13.50 Wiadomości; 13.55 Duszni instrumentalni; 14.00 Wiadomości; 14.05 Muzyka; 14.10 Wiadomości; 14.15 Duszni instrumentalni; 14.20 Wiadomości; 14.25 Duszni instrumentalni; 14.30 Wiadomości; 14.35 Duszni instrumentalni; 14.40 Wiadomości; 14.45 Duszni instrumentalni; 14.50 Wiadomości; 14.55 Duszni instrumentalni; 15.00 Wiadomości; 15.05 Muzyka; 15.10 Wiadomości; 15.15 Duszni instrumentalni; 15.20 Wiadomości; 15.25 Duszni instrumentalni; 15.30 Wiadomości; 15.35 Duszni instrumentalni; 15.40 Wiadomości; 15.45 Duszni instrumentalni; 15.50 Wiadomości; 15.55 Duszni instrumentalni; 16.00 Wiadomości; 16.05 Muzyka; 16.10 Wiadomości; 16.15 Duszni instrumentalni; 16.20 Wiadomości; 16.25 Duszni instrumentalni; 16.30 Wiadomości; 16.35 Duszni instrumentalni; 16.40 Wiadomości; 16.45 Duszni instrumentalni; 16.50 Wiadomości; 16.55 Duszni instrumentalni; 17.00 Wiadomości; 17.05 Muzyka; 17.10 Wiadomości; 17.15 Duszni instrumentalni; 17.20 Wiadomości; 17.25 Duszni instrumentalni; 17.30 Wiadomości; 17.35 Duszni instrumentalni; 17.40 Wiadomości; 17.45 Duszni instrumentalni; 17.50 Wiadomości; 17.55 Duszni instrumentalni; 18.00 Wiadomości; 18.05 Muzyka; 18.10 Wiadomości; 18.15 Duszni instrumentalni; 18.20 Wiadomości; 18.25 Duszni instrumentalni; 18.30 Wiadomości; 18.35 Duszni instrumentalni; 18.40 Wiadomości; 18.45 Duszni instrumentalni; 18.50 Wiadomości; 18.55 Duszni instrumentalni; 19.00 Wiadomości; 19.05 Muzyka; 19.10 Wiadomości; 19.15 Duszni instrumentalni; 19.20 Wiadomości; 19.25 Duszni instrumentalni; 19.30 Wiadomości; 19.35 Duszni instrumentalni; 19.40 Wiadomości; 19.45 Duszni instrumentalni; 19.50 Wiadomości; 19.55 Duszni instrumentalni; 20.00 Wiadomości; 20.05 Muzyka; 20.10 Wiadomości; 20.15 Duszni instrumentalni; 20.20 Wiadomości; 20.25 Duszni instrumentalni; 20.30 Wiadomości; 20.35 Duszni instrumentalni; 20.40 Wiadomości; 20.45 Duszni instrumentalni; 20.50 Wiadomości; 20.55 Duszni instrumentalni; 21.00 Wiadomości; 21.05 Muzyka; 21.10 Wiadomości; 21.15 Duszni instrumentalni; 21.20 Wiadomości; 21.25 Duszni instrumentalni; 21.30 Wiadomości; 21.35 Duszni instrumentalni; 21.40 Wiadomości; 21.45 Duszni instrumentalni; 21.50 Wiadomości; 21.55 Duszni instrumentalni; 22.00 Wiadomości; 22.05 Muzyka; 22.10 Wiadomości; 22.15 Duszni instrumentalni; 22.20 Wiadomości; 22.25 Duszni instrumentalni; 22.30 Wiadomości; 22.35 Duszni instrumentalni; 22.40 Wiadomości; 22.45 Duszni instrumentalni; 22.50 Wiadomości; 22.55 Duszni instrumentalni; 23.00 Wiadomości; 23.05 Muzyka; 23.10 Wiadomości; 23.15 Duszni instrumentalni; 23.20 Wiadomości; 23.25 Duszni instrumentalni; 23.30 Wiadomości; 23.35 Duszni instrumentalni; 23.40 Wiadomości; 23.45 Duszni instrumentalni; 23.50 Wiadomości; 23.55 Duszni instrumentalni; 24.00 Wiadomości; 24.05 Muzyka; 24.10 Wiadomości; 24.15 Duszni instrumentalni; 24.20 Wiadomości; 24.25 Duszni instrumentalni; 24.30 Wiadomości; 24.35 Duszni instrumentalni; 24.40 Wiadomości; 24.45 Duszni instrumentalni; 24.50 Wiadomości; 24.55 Duszni instrumentalni; 25.00 Wiadomości; 25.05 Muzyka; 25.10 Wiadomości; 25.15 Duszni instrumentalni; 25.20 Wiadomości; 25.25 Duszni instrumentalni; 25.30 Wiadomości; 25.35 Duszni instrumentalni; 25.40 Wiadomości; 25.45 Duszni instrumentalni; 25.50 Wiadomości; 25.55 Duszni instrumentalni; 26.00 Wiadomości; 26.05 Muzyka; 26.10 Wiadomości; 26.15 Duszni instrumentalni; 26.20 Wiadomości; 26.25 Duszni instrumentalni; 26.30 Wiadomości; 26.35 Duszni instrumentalni; 26.40 Wiadomości; 26.45 Duszni instrumentalni; 26.50 Wiadomości; 26.55 Duszni instrumentalni; 27.00 Wiadomości; 27.05 Muzyka; 27.10 Wiadomości; 27.15 Duszni instrumentalni; 27.20 Wiadomości; 27.25 Duszni instrumentalni; 27.30 Wiadomości; 27.35 Duszni instrumentalni; 27.40 Wiadomości; 27.45 Duszni instrumentalni; 27.50 Wiadomości; 27.55 Duszni instrumentalni; 28.00 Wiadomości; 28.05 Muzyka; 28.10 Wiadomości; 28.15 Duszni instrumentalni; 28.20 Wiadomości; 28.25 Duszni instrumentalni; 28.30 Wiadomości; 28.35 Duszni instrumentalni; 28.40 Wiadomości; 28.45 Duszni instrumentalni; 28.50 Wiadomości; 28.55 Duszni instrumentalni; 29.00 Wiadomości; 29.05 Muzyka; 29.10 Wiadomości; 29.15 Duszni instrumentalni; 29.20 Wiadomości; 29.25 Duszni instrumentalni; 29.30 Wiadomości; 29.35 Duszni instrumentalni; 29.40 Wiadomości; 29.45 Duszni instrumentalni; 29.50 Wiadomości; 29.55 Duszni instrumentalni; 30.00 Wiadomości; 30.05 Muzyka; 30.10 Wiadomości; 30.15 Duszni instrumentalni; 30.20 Wiadomości; 30.25 Duszni instrumentalni; 30.30 Wiadomości; 30.35 Duszni instrumentalni; 30.40 Wiadomości; 30.45 Duszni instrumentalni; 30.50 Wiadomości; 30.55 Duszni instrumentalni; 31.00

